Nr. 80. Niedziela, 5 Kwietnia 1925. Rok 115.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31. (Tel. 178).
Adres Administracji: Lwów, Senatorske 6. (Tel. 73).

Wydanie popołudniowe „Gazety Porannej".

Cena egzemplarza pojedyńczego 15 gr.

Na dworcach kolejowych 18 gr.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Telefon Redaktora Naczelnego 238.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Z teorji i praktyki polityki pokojowej.

(Korespondencja „Gazety Lwowskiej").

Paryż, 1 kwietnia.

Europa demokratyczna (raczej burżuazyjno-liberalna) odziedziczyła po „ancien regime" t. zw. system równowagi politycznej, stanowiący od kilku stuleci podstawę polityk mocarstw (raczej wojennej, niż pokojowej). Dodała do tego systemu jeszcze uzupełnienie, tworząc koncepcję t. zw. pokoju zbrojnego. Sojusze i zbrojenia miały zabezpieczyć pokój. Jednakże doprowadziły do wojny światowej, która zachwiała podstawami cywilizacji zachodniej. Ingerencja Ameryki i rewolucja w Europie spowodowały narodziny t. zw. nowej dyplomacji, wyzwolonej z błędów dyplomacji dawnej. W miejsce koncepcji sojuszów i równowagi pojawiła się koncepcja porozumienia wszystkich narodów, w miejsce koncepcji pokoju zbrojnego, koncepcja powszechnego rozbrojenia. Zabezpieczenie pokoju, dążenie do uniknięcia nowej katastrofy coraz silniej przenika narody i rządy. Niestety nie objęto narodów podbitych, a więc Niemiec i Rosji i stąd trudności praktycznego realizowania celów polityk pokojowej.

Przytem wilsonizm nie zdołał zmieść z powierzchni dziejowej starej dyplomacji. Zatryumfowały koncepcje, posiadające charakterystyczne cechy kompromisu między staremi i nowemi ideami. Stąd rozbieżność nietylko w dziedzinie praktyki, ale także w dziedzinie teorji polityki pokojowej. Sojusze dawnego typu, określane dzisiaj mianem „paktów gwarancyjnych", i porozumienie ogólne, które swój wyraz znalazło w genewskim „protokole dla pokojowego uregulowania zatargów międzynarodowych", oto dwa ogniwa skrajne. Pośrednie miejsce zajmuje koncepcja paktu ogólniejszego, aniżeli sojusze międzymocarstwowe, ale zawsze tylko częściowego, koncepcja paktu „okcydentalnego" z udziałem Anglji, Francji, Włoch i Niemiec. Z tą koncepcją p. Chamberlain odjechał z Paryża.

Różne drogi prowadzą więc do celu. Narody muszą sformułować swoje stanowisko. Francja poszła prostą drogą. Ratyfikując protokół genewski, pozostała wierną jego koncepcji. Polska także skrystalizowała wytyczne swej polityki pokojowej (chociaż niektóre odłamy polityczne odrzucają tę koncepcję, zastępując ją — próżnią). Natomiast Anglja wciąż jeszcze jest na rozdrożu. Partja Pracy pod wodzą Mac-Donalda pozostaje wierną protokołowi genewskiemu. Z jej ostatnich oświadczeń wynika, że przyszły rząd „Labour" nigdy nie uzna paktu, zawartego przez rząd konserwatywny. A więc gwarancje są „eo ipso" zakwestjonowane. Bo proszę sobie wyobrazić, jaka wytworzy się sytuacja, jeżeli za kilka lat Laboryści powrócą do władzy (co leży w dziedzinie pozytywnych możliwości). Ale i w obozie rządzącym zarysowała się różnica zdań pomiędzy zwolennikami „Splendid isolation", paktu anglo-francuskiego i paktu okcydentalnego. Koncepcja paktu okcydentalnego zwyciężyła, ale polityka angielska w kwestji bezpieczeństwa pozostaje nadal niezdecydowana.

Jedno jest pewnem, że tok wydarzeń zwraca się przeciwko angielskim reprezentantom starej dyplomacji, którzy swym dawnym sposobem myślenia nie mogą objąć współczesnych problemów. Proszę sobie wyobrazić Sir Chamberlaina z historycznym monoklem w oku, prezydującego obradom Rady Ligi Narodów. Pomimo, że nie opuszcza go flegma, musi mu być djablo niewygodnie w tej sytuacji. Albowiem jasną jest rzeczą, że Liga Narodów ze względu na swe ogólne cele i traktatowo przyznane zadania (kontrola zbrojeń niemieckich!) musi być ogniskiem wszelkiej polityki pokojowej, poza którem nie może być mowy o żadnych umowach. A to samo już podważa koncepcję paktu gwarancyjnego.

Stając na stanowisku praktycznem twórcy protokołu genewskiego przyjęli zasadę paktów regionalnych. Jest to jedyna forma, w jakiej stare sojusze mogą być kontynuowane w systemie nowej dyplomacji. Stanowią one konieczne ogniwa wielkiej całości. Ten punkt widzenia jest jedynie usprawiedliwiony. Polityka pokojowa musi być polityką konsolidacji. Trzeba przymierzami, opartemi na wspólnej zasadzie, w ramach ogólnego porozumienia opasać możliwie największe kolisko, objąć niemi wszystkich, którzy okazują dobrą wolę.

Anglja niewątpliwie szczerze pragnie pokoju. Ale polityka jej obecna, polityka częściowych paktów gwarancyjnych prowadzi w prostej linji do nowej wojny. Wykazuje to już dzisiaj Macdonald, odezwawszy się po kilku miesiącach milczenia. Wykazują to przedewszystkiem — fakty.

Wysiłki wszystkich państw pragnących pokoju muszą zmierzać ku porozumieniu ogólnemu. Liga Narodów musi koordynować te wysiłki. A to oznacza konieczność powrotu do systemu protokołu, choćby nawet w tekście protokołu, ani jeden wyraz nie pozostał na swem miejscu.

Polityka p. Skrzyńskiego jest więc jedynie słuszna. Wiemy co dla nas oznacza powrót do metod starej dyplomacji. Już nas znowu straszą rozbiorem Polski. P. Lefoyer b. poseł w „Ere Nouvelle", chwaląc zresztą stanowisko p. Skrzyńskiego, podkreśla, że Francja może stanąć przed koniecznością wyboru między paktem z Anglją i przymierzem z Polską. Oczywiście każdy Francuz bez wahania musiałby wybrać Anglję. Oto są prespektywy paktów częściowych. Ale na szczęście p. Lefoyer myśli zbyt pośpiesznie. Jeszcze nikt Francji nie każe wybierać. Im więcej rozszerza się dyskusja nad kwestją gwarancji, tem bardziej wyłania się konieczność porozumienia ogólnego. A w takiem porozumieniu jest miejsce zarówno na przymierze francusko-angielskie, jak i francusko-polskie. A może i na niemiecko francuskie, albo niemiecko-polskie, jutro, czy za 20 lat! We wrześniu zeszłego roku chciano odrazu zrealizować ideę pokoju powszechnego. Obecnie idziemy do celu etapami. Wahania angielskie, ani knowania niemieckie nie powstrzymają nas w pochodzie.

Krzewski.

Nowy premjer pruski.

ZOSTAŁ NIM SOCJALISTA BRAUN.

Berlin, 3. kwietnia. (Tel. G. P.) Wolff. W sejmie oddano przy wyborach na prezydenta ministrów 432 głosy. Braun otrzymał 220 głosów (konstytucyjna większość wynosi 214)). został zatem wybrany.

Informacje.

Lwów, 4. kwietnia.

— Z Moskwy donoszą, że władze sowieckie postanowiły przesiedlić 12 tys. rodzin z Białorusi na Syberję. Stoi to w związku z zakrojonym na olbrzymią skalę planem kolonizacji Syberji.

Życie polityczne.

Lwów, 4. kwietnia.

— „Rosta" donosząc o konferencji przedstawicieli sztabów generalnych państw bałtyckich w Rydze, widzi w tem **objawy wrogiego nastroju konferencji wobec sowietów i Niemców.** Korespondent „Rosty" donosi, że na porządku dziennym znajdowały się: 1) utworzenie wspólnego planu mobilizacyjnego państw bałtyckich na wypadek zbrojnego konfliktu z Sowietami, 2) sprawa zawarcia sojuszu wojennego przeciw Sowietom i Niemcom, 3) utworzenie barjery między temi państwami.

Wiadomości zagraniczne.

Lwów, 4. kwietnia.

— W związku z dymisją min. skarbu franc. Clementela, dzienniki paryskie przynoszą następujące informacje: Clementel wypowiedział wczoraj w senacie mowę o położeniu skarbowem. Oświadczył on, że rząd będzie musiał wypuścić nową emisję banknotów w wysokości 4 miljardów franków. Poczem uzasadnił tę zapowiedź w dłuższem przemówieniu, a to wbrew życzeniu p. Herriota, aby nie uzasadniał żądania nowej emisji. — Wobec tego, że Clementel nie zastosował się do życzenia prezesa gabinetu, p. Herriot zabrał głos w senacie i zdezawuował min. skarbu. Odbyła się Rada min., po której Clementel podał się do dymisji. — Prasa rządowa francuska stwierdza, że dymisja Clementela nie pociągnie za sobą dalszych następstw, czy dalszych dymisji.

— Z Pragi donoszą: Podczas rozpraw nad przemówieniem Benesza w senackiej komisji spraw zagran. jeden z posłów socjalistyczn. postawił ministrowi trzy pytania: Czy traktat polsko-czeski ma ukryte **klauzule militarne**, czy w traktacie jest przewidziany **wolny tranzyt amunicji**, jaki jest **stosunek Polski do M. Ententy. Benesz krótko odpowiedział, że M. Ententa jest związkiem obronnym, a nie agresywnym.**

— Gab. Theunisa postanowił ustąpić w niedzielę natychmiast po zakończeniu wyborów.

Linja lotnicza między Warszawą a Moskwą.

MINISTERSTWO KOLEI UDZIELIŁO JUŻ KONCESJI.

Warszawa 4 kwietnia. (Tel. G. L.) Ministerstwo kolei udzieliło p. Aleksandrowi Lewickiemu koncesji na otworzenie linji lotniczej z Warszawy do Moskwy.

Rosja a pakt bezpieczeństwa.

Lwów, 4. kwietnia.

(§) Ponad miarę powszednich zagadnień chwili wyrasta pytanie, jakie stanowisko zajmą sowiety w sprawie paktu bezpieczeństwa, a specjalnie w sprawie bezpieczeństwa zachodnich granic Polski?

Pisma moskiewskie umieściły szereg artykułów, potępiających w sposób dosadny egoistyczną politykę Anglji, a „Ekonomicz. Izwestja“ nie wahały się nazwać polityki angielskiej najbardziej wrogą pokojowi europejskiemu. Dziennik ryski „Siewodnia“ komunikuje, jakoby Chamberlain podczas rokowań z Herriotem poruszył myśl wytyczenia wspólnej linji postępowania Francji i Anglji przeciw Rosji. Anglja, jak wiadomo, jest zagrożona w swych posiadłościach azjatyckich, stanowiących podstawę jej siły i znaczenia. Propaganda sowiecka poczyniła tam rzekomo takie postępy, że musi doprowadzić do groźnych powikłań dla Anglji. To też jest wątpliwe, czy Anglja, która swą judofilską polityką w Palestynie obróciła przeciw sobie cały świat mahometański, posiadać będzie dość mocy, aby opanować sytuację. Przyjaźń, jaką Anglja teraz dokumentuje wobec Niemców, tłumaczy organ ryski tem, że chce ona obecnie za każdą cenę pozyskać Niemcy, aby z nich uczynić wykonawcę swego planu rozbicia Sowietów.

Niedawno zabrał głos w tej sprawie wybitny bolszewik Radek. Stwierdza on, że burżuazja niemiecka ostatnimi czasy za wszelką cenę dąży do porozumienia się ze swymi zwyciężcami i utworzenia z nimi wspólnego frontu, co może odbić się na stosunku Niemiec do Rosji Sowieckiej Niemcy nie mogą się obyć bez rynku rosyjskiego i oto obecnie — pisze Radek powstaje projekt uzyskania tego rynku za pomocą wspólnego z mocarstwami a zdecydowanego nacisku na Rosję Sowiecką. W ten sposób przesunięcie się Niemiec w kierunku Zachodu może się skierować ostrzem przeciwko Rosji.

W końcu Radek doradza dyplomacji sowieckiej, aby była zapobiegliwą i traktowała sojusz z Niemcami z większą niż dotąd rezerwą.

Sowiety sądzą, że angielsko-niemiecki blok antybolszewicki z Niemcami napotkałby niewątpliwie na sprzeciw ze strony Francji i Polski, obawiających się militarnego wzmocnienia Niemiec, bez czego żaden plan zniszczenia Sowietów nie mógłby być przeprowadzony. Charakterystycznem było oświadczenie Cziczerina o stosunku Rosji do Polski.

„Bez porównania — mówił on — ważniejsze są nasze stosunki z Polską, która z pośród naszych bezpośrednich sąsiadów jest państwem największem i stanowi realną siłę.

Rząd polski wyraża życzenie porozumienia się z nami we wszystkich sprawach, a zwłaszcza w sprawie stosunków handlowych i dalszych losów Traktatu Ryskiego. My, ze swej strony, uważamy również uregulowanie stosunków z Polską za wysoce pożądane. Polityka nasza jest polityką pokoju. Uregulowanie stosunków zarówno gospodarczych, jakoteż i innych, wynikających między nami a Polską, będzie dla nas pożyteczne“.

Niektórzy tłumaczą ten zwrot w stronę Polski powodzeniem, jakie rząd sowiecki zdobył w swej polityce z Japonją i Chinami, co miałoby odwrócić jego uwagę od europejskich granic zachodnich.

Polityka na wschodzie i swoboda akcji w Azji wymagałyby zabezpieczenia granic zachodnich Rosji i stąd ta nowa orjentacja wobec Polski. Rosji sowieckiej byłaby na rękę wroga Polsce polityka angielska. Polska dla Rosji o barjera, oddzielająca ją od Niemiec, a korytarz gdański to przeszkoda do swobodnego przerzucania niemieckich sił zbrojnych przeciw Sowietom.

To też p. Cziczerin w końcu swego oświadczenia powiedział dość wyraźnie:

Po konferencji helsinforskiej wahadło polityki polskiej znowu przesunęło się w naszą stronę. Wroga pozycja Anglji wobec konfliktu Polski z Gdańskiem, bardzo poważnie wpłynęła na polskie sfery rządzące. Po tych wypadkach Rząd polski zaczął ujawniać wielką energję w dążeniu do rozpoczęcia z nami pertraktacyj w sprawie uregulowania spornych kwestyj. Rząd sowiecki, jak zwykle, tak i w tym wypadku, kieruje swoją polityką, zgodnie z interesami pokoju ogólnego“.

W swoim czasie anonsowano telegraficznie głos Radka i Cziczerina. W tym samym duchu brzmiały wywody Rykowa. Wywody ryskiej gazety „Siewodnia“ przynoszą nowe oświetlenie sprawy poniekąd sensacyjne. Lecz pomimo wszystko nie wolno oddawać się złudzeniom, by tego rodzaju enuncjacje wystarczyły do poważnego stwierdzenia zwrotu polityki Sowietów wobec Polski.

Poza pustemi słówkami — w zakłóa a nawet umowy bolszewików nigdy nie obowiązują — niema żadnego dowodu zmiany. Doświadczenie wieków i lata powojenne dowiodły chyba dostatecznie, jak interesy Niemiec i Rosji zawsze się harmonizowały, i ile wysiłków trzeba było, by je choć na krótki czas rozdzielić. Też też wszystkie syrenie głosy z Moskwy należy przyjmować z jaknajwiększą ostrożnością.

Z obrad Sejmu.

NOWELA DO USTAWY O ROZBUDOWIE MIAST. — OBNIŻENIE TARYFY KOLEJOWEJ DLA MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH. — POBÓR REKRUTA. — PRZEMÓWIENIE MIN. SIKORSKIEGO. — OŚWIADCZENIE PPS.

Warszawa, 3. kwietnia. (Tel. G. L.) Na piątkowem posiedzeniu Sejmu odrzucono wszystkie wnioski co do zmiany ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Przyjęto rezolucję p. Waszkiewicza (NPR.) (zabezpieczenie rob. wojsk., tytoniowych i kolejowych), oraz zaniechanie redukcji rob. w fabrykach państwowych. Przyjęto w trzeciem czytaniu ustawę o scalaniu gruntów.

W trzeciem czytaniu **nowelę do ustawy o rozbudowie miast przyjęto.**

Uchwalono rezolucję wzywającą Rząd do **obniżenia przynajmniej o 50 proc. taryfy kolejowej dla materjałów budowlanych**, a dalej do uregulowania pracy w przemyśle budowlanym, nie naruszając ustawy o czasie pracy.

Przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o poborze rekruta. P. Miedziński (Wyzw.) zaatakował min. spraw wojsk., wskazując na cały szereg niedomagań w administracji i wyszkoleniu armji. „Widzimy — mówił p. M. — że kilkanaście tysięcy żołnierzy idzie się szkolić w czyszczeniu butów oficerskich lub w służbie stróżowskiej, a podoficerowie uczą się pisać na maszynie i załatwiać papiery, ale nie uczą się służby wojskowej. Wojsko istnieje dla wojny, a nie dla administracji“. Stronnictwo mówcy wnosi **rezolucję, wyrażającą ministrowi Sikorskiemu votum nieufności.**

Min. gen. Sikorski odpiera zarzuty p. Miedzińskiego. Minister przyznaje, że głównem zadaniem armji w czasie pokoju jest istotne przygotowanie się do celów wojennych, ale nie poseł Miedziński **wynalazł tę formułę.** Wszystkim jest ona znana oddawna i minister już przed rokiem czynił zasadę tę zawsze kamieniem węgielnym pracy całej armji. Minister zbija zarzuty poszczególne, podkreślając, że już przed rokiem rozpoczął walkę z wybujałym nadmiernie w armji polskiej systemem biurokratycznym i może wskazać na postęp w tym kierunku. Odmówienie dania rekruta byłoby więc równorzędne z otwarciem granicy, dopuszczeniem się zbrodni na ludzie pracującym, który najwięcej cierpi od najazdu wroga.

P. Liebermann (PPS.) omawiając sytuację polityczną, mówi: Krąży koło nas napastnik. Słyszymy, jak się wkrada pod nasz dom; to jakże nie mielibyśmy prawa bronić się od niego. (Huczne brawa w całej Izbie). My, socjaliści, wołamy do opinji zagranicy, że Polska chce pracy i spokoju. Ale staniemy razem z innymi przeciw każdej zasadzce. Będziemy głosowali za ustawą.

Po końcowem przemówieniu referenta, przyjęto ustawę w trzeciem czytaniu.

Odrzucono rezolucję p. Miedzińskiego o votum nieufności dla ministra gen. Sikorskiego. Wynik głosowania powitała Izba oklaskami i okrzykami na cześć armji.

Wicemarszałek Moraczewski zamknął posiedzenie życzeniem posłom Wesołych Świąt. Następne posiedzenie 22 kwietnia b. r.

Herriot o zagadnieniu bezpieczeństwa.

Lwów, 4. kwietnia.

(=) Na posiedzeniu senackiej komisji do spraw zagranicznych p. Herriot wygłosił mowę, dotyczącą zagadnienia bezpieczeństwa. O posiedzeniu tym ogłoszono następujący protokół:

„Na zapytanie senackiej komisji do spraw zagranicznych, jaki jest stan obecny różnych rokowań, rozpoczętych w Europie, p. Herriot dał wczoraj bardzo dokładne wyjaśnienia.

Wynika z nich, że w ciągu dwu miesięcy ukazało się w prasie i gdzieindziej mnóstwo ryzykownych przypuszczeń; wszystko cokolwiek powiedziano na temat zobowiązań, w ważnej formie nie odpowiada rzeczywistości.

Rokowania są w toku, wysunięto zagadnienia, które rząd francuski studjuje z największą uwagą. Czyż potrzeba dodawać, iż polityka francuska nigdy nie mogła mieć na widoku zawarcia jakiegokolwiekbądź paktu bezpieczeństwa, któryby mniej lub więcej naruszał bez ich zgody, prawa i interesy naszych sprzymierzeńców?

Co się tyczy Polski — nigdy nikt nie myślał o negowaniu lub choćby tylko poddawaniu dyskusji granic ustalonych traktatem wersalskim.

Wszelki nowy pakt arbitrażowy nie mógłby być ani wymuszoną poprawką, ani bezużytecznym potwierdzeniem tego traktatu; mógłby on stać się tylko jego uzupełnieniem wtedy, kiedyby Polska sama uważała takie uzupełnienie za pożyteczne dla własnego bezpieczeństwa.

Wejście Niemiec do Ligi Narodów pozostaje zawsze warunkiem przedwstępnym i podstawowym każdej ostatecznej ugody.

Bez jakichkolwiekbądź zobowiązań czy ubietnic Rząd Republiki, wierny myśli francuskiej, w dalszym ciągu bada wszystkie rozwiązania, które według niego przedstawiają jakieś szanse utrwalenia w Europie pokoju przy całkowitym poszanowaniu traktatów.

Francja widzi u swych sprzymierzeńców poglądy zgodne ze swemi i zapewnienia współpracy, która poprowadzi w przyszłości dzieło przeszłości.

Po kilku uwagach i zapytaniach pp. Raymonda Poincare i H. Jouvenela, przewodniczący p. Lucien Hubert imieniem komisji podziękował prezesowi ministrów“.

Powyższą znamienną deklarację p. Herriota „Le Temps“ omawia w artykule wstępnym. Przytaczając to miejsce z oświadczenia, w którym premjer francuski mówi, że nowy pakt mógłby się stać tylko uzupełnieniem traktatu wersalskiego wtedy, kiedyby Polska sama uważała to uzupełnienie za pożyteczne dla własnego bezpieczeństwa — dziennik komentuje tę uwagę w ten sposób: „najwidoczniej rozumieć należy przez to, że tak długo, jak długo Polska sama najzupełniej dobrowolnie nie przystanie na zmiany terytorjalne, bezpośrednio ją dotyczące, wszyscy ci, którzy podpisali traktat wersalski, będą musieli nadal uważać poszanowanie dla wschodnich granic Rzeszy takich, jakie zostały ustalone w r. 1919“.

Otwarcie Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy.

(Korespondencja „Gazety Lwowskiej")

Bydgoszcz, 2 kwietnia.

Powszechnie wiadomo, że jedną z najważniejszych gałęzi wytwórczości polskiej stanowi przemysł drzewny; również znaną jest rzeczą, że Polska jest poważnym eksporterem drzewa. Skł dają się na to czynniki naturalne i społeczne. Wśród naturalnych na pierwszem miejscu wymienić należy olbrzymie bogactwo lasów, rozsianych na terytorjum Państwa, których wydajność według opinji znawców wynosi ca 33,500.000 m³ drzewa. Dzięki bogactwu lasów rozwinął się w Polsce silny przemysł drzewny; zorganizowany doskonale i zaopatrzony w wzorowe urządzenia techniczne. Dawna przynależność poszczególnych obszarów Państwa Polskiego do trzech państw zaborczych pozostawiła pewne ślady w formie różnych zwyczajów handlu drzewem, różnych systemów normalizacji, organizacji zbytu itd.

Po szczegółowych studjach i długich badaniach Rząd postanowił dla stworzenia centrali handlu i przemysłu drzewnego i ujednolicenia różniących się zwyczajów, zorganizować Giełdę Drzewną, któ a stałaby się jednocześnie reprezentacją przemysłu i handlu drzewnego. Siedzibą Giełdy obrano centrum przemysłu drzewnego: Bydgoszcz.

Również warunki geograficzne złożyły się na tą decyzję. Bowiem Bydgoszcz położona nad t. zw. Kanałem Bydgoskim, łączącym Noteć z Brdą i Wisłą, a zatem system rzeczny Rzeszy Niemieckiej z całkowitym systemem rzek polskich, zapewnioną ma tanią komunikację tak z obszarem Państwa Polskiego i Rosją, jak i z głównemi centrami życia gospodarczego Niemiec, Berlinem, Szczecinem i Hamburgiem oraz polskiemi portami morskiemi, z Gdynią i Gdańskiem. Nadto stanowi Bydgoszcz ważny punkt węzłowy kolei żelaznych; w którym krzyżują się ważne linje kolejowe łączące Wschód z Zachodem oraz Południe Europy z Bałtykiem.

Otwarcie Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy, która jest pierwszą giełdą specjalną tego typu w Polsce, nastąpiło dnia 28 marca 1925.

Obrót Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy obejmuje handel drzewem w stanie obrobionym i nieobrobionym, oraz masowemi wyrobami drzewnemi.

Ponadto na Giełdzie mogą być dokonywane interesy pomocnicze, zostające w związku z tym handlem, a mianowicie: ubezpieczenie, przewóz, lombardowanie, pośrednictwo, spedycja, przyjmowanie na skład i t. d.

W transakcjach giełdowych pośredniczą zaprzysiężeni i potwierdzeni przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu maklerzy. Obrotów dokonywać można na zebraniach giełdowych, do których zasadniczo mają dostęp tylko członkowie Giełdy, mogący się wykazać kartami giełdowemi.

Osoby nie będące członkami Giełdy mogą być obecne na zebraniach giełdowych w charakterze gości, bez prawa zawierania transakcyj i przy zachowaniu następujących warunków: a) wprowadzenie przez jednego z członków Giełdy, b) zezwolenie dyżurnego członka Rady, c) podpisanie deklaracji o niewykonaniu żadnych transakcyj, d) uiszczenie opłaty za wejście ustanowionej przez Radę Giełdową.

Osoba wprowadzona może być obecną na zebraniach giełdowych nie częściej, niż trzy razy na miesiąc. Zebrania giełdowe odbywają się w czwartki każdego tygodnia. Lokale Giełdy Drzewnej mieszczą się w Bydgoszczy, przy Nowym Rynku nr. 8.

M. B.

Nieodpowiedzialny sąsiad.

NOWA TAKTYKA RZĄDU SOWIECKIEGO. — NOTA P. CZICZERINA DO POSŁA KĘTRZYNSKIEGO. — M. S. Z. PRZYGOTOWUJE ODPOWIEDŹ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 4. kwietnia. (Z.) Korespondent Wasz dowiaduje się z kół dyplomatycznych, że taktyka rządu sowieckiego w sprawie Wieczorkiewicza i Bagińskiego wygląda tak, jakby pewnym kołom sow. zależało na zaostrzeniu sytuacji. Dowodem tego jest nota wysłana przez Cziczerina do p. Kętrzyńskiego w tej sprawie, o której dowiaduje się w ostatniej chwili, która jednak nie zawiera żadnych zarzutów konkretnych. W tej chwili w min. spraw zagran. rząd opracowuje odpowiedź, która będzie niezwłocznie przesłana komisarjatowi dla spraw zagran. w Moskwe. — Nota ta będzie zawierała sformułowanie polskiego punktu widzenia w tej sprawie.

Zjazd piekarzy polskich w Warszawie.

Lwów, 4. kwietnia.

Prezydjum Izby Rękodzielniczej komunikuje nam:

W niedzielę dnia 29 marca br. odbył się II. Zjazd piekarzy polskich w Warszawie, na który jako delegaci Cechu piekarskiego lwowskiego udali się: Cechmistrz p. Schirmer i pp. Jaworek Tomasz i Tabaczyński F. jako członkowie wydziału. Zjazd sam był imponujący. O godz. 9 odbyła się Msza św. w kościele OO. Bernardynów poczem o g dz. 11 został otwarty Zjazd w wielkiej sali Związku piekarzy przez prezesa Cechu p. Wiechowicza piekarza w Warszawie. Prezydent m. Warszawy powitał delegatów Ministerstwa przemysłu i handlu i reprezentantów Ministerstwa spr w wewnętrznych z działu aprowizacyjnego. Na przewodniczącego wyb ano p. Weudla majstra piekarskiego z Warszawy. Po sprawozdaniu z dotychczasowej działalności Związku przystąpiono do załatwienia porządku dziennego, a po wyczerpaniu go uchwalono następujące rezolucje:

1 Utrzymać w zawodzie piekar kim wypiek pieczywa nocnego tak dla wygody młodzieży szkolnej, jak i licznej warstwy społeczeństwa pracującego umysłowo i fizycznie, dla których pieczywo przed pracą dzienną jest jedynym środkiem odżywczym.

2. Przedłużyć czas pieczywa do godz. 9 wieczorem. Nadmienić należy, że największe zainteresowanie na Zjeździe wywołał referat p. Tomasza Jaworka, delegata m. Lwowa, który szczegółowo na mocy danych udowodnił złą strony działalności Urzędu walki z lichwą wzgl. Komisji bądania cen. Rezultatem referatu była przeszło 4 godz. dyskusja, wynikiem której była trzecia i ostatnia rezolucja zniesienie wszelkich ograniczeń komisji badania i ustalenia cen, wychodząc z założenia, że jedyna konkurencja jest regulatorem, co stwierdza dobitnie praktyka życiowa.

Sprawność urzędów skarbowych

Lwów, 4. kwietnia.

(;) Departament Kasowy M-stwa Skarbu sporządzał dotychczas miesięczne zestawienia wpływów z danin i monopoli oraz obrotów kasowych na podstawie tymczasowych danych, dostarczanych M-stwu Skarbu w terminie do 10 ciu dni po upływie danego miesiąca. Zestawienia te, jako tymczasowe, częściowo otrzymywane za pośrednictwem izb skarbowych z 276 kas skarbowych, oraz kilku tysięcy kas specjalnych (celnych, pocztów, urzędów miar i t. d.) były kwestjonowane, czy mogą one być miarodajne przy opracowywaniu preliminarzy i badania stanu gospodarki skarbowej. Wszelkie wątpliwości okazały się jednak nieuzasadnione. Departament Kasowy sporządził obecnie niezależnie od zestawień tymczasowych zestawienie definitywne i stwierdził, iż niewiele odbiega ono od danych cyfrowych p zedstawionych w zestawieniach tymczasowych.

Ta niewielka różnica między faktycznemi wpływami i wydatkami a prowizorycznemi obliczeniami, zbieranemi z całego państwa w ciągu kilku dni, często telegraficznie i telefonicznie — świadczy, iż aparat państwowy w dziale skarbowości działa sprawnie i że nawet tymczasowe dane, przez ten aparat dostarczane na użytek władz, ciał prawodawczych i Najwyższej Izby Kontroli są najzupełniej miarodajne.

Wiadomości bieżące.

Lwów, 4. kwietnia.

—Min. spr. wewn. zarządził w okólniku do wszystkich wojewodów zaniechanie wydawania przez starostwa paszportów zagranicznych ulgowych bez każdorazowej decyzji urzędu wojewódzkiego, do którego należy przesłać akta sprawy i podania petentów prosząc ch o wydanie im paszportów ulgowych.

— Towarzystwo żeglugi powietrznej w Polsce rozpoczęło codzienny ruch normalny na linjach Warszawa—Praga —Wiedeń — Budapeszt, Białystok—Bukareszt, Konstantynopol—Angora Równocześnie rozpocznie się w połowie kwietnia napowietrzny ruch Warszawa—Insbruk—Zurych—Bazylea—Paryż. Dodać należy, że komunikacja napowietrzna jest tańsza od kolejowe, n. p. przejazd z Warszawy do Pragi czeskiej kosztuje zaledwie 40 zł od osoby.

Biuletyn Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Lwów, 4. kwietnia.

Targi i Wystawy zagraniczne. W Nowym Orleanie w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej organizuje się Międzynarodowa Wystawa Przemysłu, która będzie trwała przez dłuższy czas i będzie miała poniekąd charakter wystawy stałej. Celem wystawy ma być popieranie światowej wymiany towarowej. Bliższych informacji co do wystawy udzielić może Biuro amerykańskiego Radcy handlowego w Warszawie, ul. Szkolna 2. W czasie od 18. do 28. kwietnia b. r. odbędą się w Budapeszcie doroczne Targi Wschodnie. Wystawcy i odwiedzający korzystają w czasie od 1. do 30, kwietnia b. r. z 50%-owej zniżki opłaty za wizę paszportową. Podróżni przekraczający granicę bez wiz, otrzymają je na Targach przez specjalnie wysłaną delegację Ministerstwa, w ciągu 24 godzin Jednocześnie z Targami urządza Węgierskie Tow. Krajowe Przemysłu Artystycznego, z okazji 40-letniego istnienia, swą wystawę jubileuszową. Izba Handlowa Polsko-węgierska Warszawa, Świętokrzyska 20, organizuje w połowie kwietnia wspólną wycieczkę polskich kupców i przemysłowców na Targi. W tym celu specjalnie dla delegacji polskiej zamówione będą wagony kolejowe bezpośredniej komunikacji oraz odpowiedni hotel w Budapeszcie. Kupcy i przemysłowcy pragnący wziąć udział w organizowanej wycieczce, zechcą zgłosić się bezpośrednio do Izby handlowej Polsko-węgierskiej, Warszawa, Świętokrzyska 20. Frankfurcki Jarmark Wiosenny łącznie z jarmarkiem technicznym odbędzie się w czasie od 17. do 22. kwietnia b. r. w Frankfurcie nad Menem. Międzynarodowe Targi w Bordeaux odbędą się w czasie od 15. do 30. czerwca 1925.

Formalności przy imporcie win z Węgier. Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje do wiadomości zainteresowanych sfer kupieckich, że przy składaniu podań o pozwolenie na przywóz wina z Węgier, nie obowiązuje petenta wykazania się wizą węgierską na fakturze dostawcy węgierskiego.

Przepisy co do przywozu mięsa do Niemiec. Według informacji Izby handlowej i przemysłowej w Berlinie przywóz mięsa do Niemiec przez wschodnie granice niemieckie jest obecnie ze względów weterynaryjno-policyjnych zakazany, tak że z Polski może być mięso przywożone jedynie w drodze wyjątku tzn. na podstawie specjalnego upoważnienia ze strony Ministerstwa Gospodarstwa Krajowego.

Wystawy krajowe. W czasie od 12 do 20 września b. r. odbędzie się w Gnieźnie wystawa rolniczo-przemysłowo-rzemieślnicza. Jarmark i Wystawa Pokucka w Kołomyji odbędzie się w czasie od 28. do 12. maja 1925. Bliższych informacji udziela Zarząd Jarmarku i Wystawy Pokuckiej Kołomyja, Aleja Wolności 3.

Cło wywozowe. Cło wywozowe na piryty i wypałki pirytowe zostało s dniem 26. marca b. r. obniżone na 15 gr. od 100 kg.

Kronika.

Sobota 4. kwietnia Rz. kat.: Izydora — Gr. kat.: Wasylvja.

Niedziela 5 kwietnia. Rz. kat.: Palmowa. — G. kat.: 5 Post.

—o—

Jubileusz Leona Bykowskiego. Cichy skromny a bardzo sympatyczny jubileusz obchodzić będzie scena lwowska w niedzielę 5. bm. W dniu tym upływa 25 lat pracy scenicznej Leona Bykowskiego, artysty chóru operowego, człowieka, który na swem stanowisku potrafił pracą swą i talentem wybić się na jedno z pierwszych miejsc. Obdarzony pięknym głosem tenorowym, posiadający duży talent sceniczny, Bykowski jest bardzo cenną siłą w naszym zespole operowym, w którym cieszy się ogólną sympatją i poważaniem. To też jubileusz jego obchodzony skromnie jest prawdziwem „świętem domowem“ Teatru. Sympatycznemu jubilatowi życzyć należy, by mógł długo jeszcze z pożytkiem pracować dla sceny lwowskiej.

Walny Zjazd Org. Narod. Wschodniej Małopolski odbędzie się w niedzielę d. 5. kwietnia br. w sali ratuszowej we Lwowie.

Stow. Emerytów, Inwalidów, Wdów i Sierót PKP. we Lwowie, zwołuje na dzień 5. kwietnia br. o godz. 10 rano Walne Zgromadzenie w sali kina „Grażyna“ (ul. Leona Sapiehy).

Związek Oficerów Rezerwy zawiadamia, że w niedzielę dnia 5. kwietnia br. o g. 10 odbędzie się Zebranie towarzyskie w sali Ogniska Oficerskiego.

Poranek kinematografistów odbędzie się w niedzielę 5. kwietnia o godz. 12 w południe w kinie Marysieńka pl. Smolki 5. Wyświetlona zostanie arcywesoła

Samolot ufundowany przez Policję lwowskiego okręgu. Dowiadujemy się, że z inicjatywy Komendy Policji Okręgu lwowskiego postanowił personal policyjny okręgu ufundować dla armji jeden samolot ze składek, których wysokość ustalono na 8 złotych. Ten wysoce obywatelski czyn policji zasługuje ze wszech miar na publiczne uznanie.

—o—

(—) **Niefortunny podrabiacz dolarówek.** Wczoraj dokonano aresztowania 17-letniego Chaima Haberkama, zam. przy ul. Łyczakowskiej 24, który usiłował wczoraj sprzedać banknot jednodolarowy przerobiony na dwudolarowy. Przy rewizji osobistej znaleziono przy nim takie trzy fabrykaty.

(—) **Ujęcie poszukiwanego złodzieja.** Onegdaj nieznany sprawca skradł w Rynku na szkodę kupcowej z Komarna Ryfki Singer materje wart. 250 zł. Wczoraj dopiero udało się ująć sprawcę tej kradzieży w osobie Stanisława Kaniaka.

(—) **Najechanie na kiosk.** Bazyli Marcinów wczoraj popołudniu w ten sposób jechał ul. Łyczakowską, że wjechał końmi w kiosk inwalidzki Teodora Hołówki przy ul. Hausnera 11a, który częściowo zdemolował. Przy tej sposobności znajdująca się w kiosku żona Hołówki, Ewa, doznała ciężkich obrażeń, tak że musiano ją odwieźć do szpitala.

(—) **Nagłe zasłabnięcie.** Na chodniku ul. Franciszkańskiej zasłabł wczoraj nagle Kazimierz Hyrenka, zam. przy ul. Zielonej 52, u którego lekarz dzielnicowy stwierdził malarję. Pogotowie ratunkowe przewiozło chorego do szpitala.

(—) **Krewki amant.** Władysław Tyczyński, zam. w Kleparowie przy ul. Batorego, zabawiał się wczoraj w towarzystwie swej kochanki Anny Traczuk w restauracji przy ul. Czarneckiego. Po opuszczeniu restauracji, gdy znaleźli się na ulicy, Tyczyński ni z tego ni z owego nagle wydobył nóż i zadał swej kochance 5 ciężkich ran w piersi. Zranioną Pogotowie zaopatrzyło i w groźnym stanie odwiozło do szpitala.

(—) **Większa kradzież mieszkaniowa.** Weinówna Lea, zam. przy ul. Kurkowej 4 doniosła, że nieznani sprawcy po włamaniu się do jej mieszkania skradli większą ilość bielizny, nieobliczonej jeszcze wartości.

—o—

Pobojowisko lwowskie kolebką Nieznanego Żołnierza.

LOSOWANIE W M. S. WOJSK. ODBYŁO SIĘ W OBECNOSCI PREM. GRABSKIEGO, MIN. SIKORSKIEGO, BISKUPA GALLA I GENERALICJI. — ZWŁOKI NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA BĘDĄ PRZEWIEZIONE ZE LWOWA DO WARSZAWY.

Warszawa, 4 kwietnia. (Tel. G. L.) Dziś w południe w sali Rady Wojennej przy gabinecie Min. Spr. Wojsk. odbył się uroczysty akt losowania jednego z pobojowisk bitew z 1918/20 celem wydobycia z niego zwłok nieznanego żołnierza, aby po przewiezieniu ich do Warszawy pochować je w grobie na ten cel ufundowanym.

W uroczystości, która miała przebieg wysoce podniosły wzięli udział prem. Grabski, Min. Spr. Wojsk. gen. Sikorski, biskup polowy ks. Gall, generalicja, delegaci pułków, oraz przedstawiciele organizacji stołecznych kulturalnych i oświatowych.

Los wyciągnięty przez żołnierza Józefa Buczkowskiego, najmłodszego z pośród obecnych szeregowców odznaczonych krzyżem „Virtuti Militari“ padł na pobojowisko lwowskie, dokąd uda się komisja ekshumacyjna celem wybrania i przewiezienia zwłok do Warszawy.

Postulaty kupiectwa a przesilenie gospodarcze.

Lwów, 4 kwietnia.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zwołało na dzień 25 kwietnia b. r. zjazd przedstawicieli kupiectwa z całej Polski, celem umożliwienia sferom handlowym przedłożenia swoich najważniejszych postulatów w związku z obecnem przesileniem gospodarczem.

Dla zebrania postulatów tutejszych sfer handlowych na powyższy zjazd odbyła się w Izbie handlowej i przemysłowej dnia 1. kwietnia b. roku pod przewodnictwem r. Maksymowicza przedwstępna konferencja przedstawicieli tutejszych organizacji kupieckich. Na konferencji tej przedstawiciele poszczególnych organizacji zgłosili szereg postulatów kupiectwa, a to w dziedzinie podatkowej, kredytowej, celnej, komunikacyjnej, ubezpieczeń społecznych, paszportowej i tp. Zgłoszone postulaty będą stanowiły materjał na zjazd kupiectwa w Warszawie, w którym też wezmą udział delegaci lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

—o—

EKONOMISTA

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych (Pat.) Not. z 4 kwietnia

	Przekazy	Gotówka
Paryż	26·75	26 65
Londyn	24·80	24 78
Nowy Jork	5 18 7	5·18·2
Warszawa	101·—	99 —
Belgja	26 35	[illegible] 20
Włochy	21 30	21·22
Hiszpanja	73 9	73 6
Holandja	207 —	206 50
Berlin	1·23·5	1·23·3
Wiedeń	73·15	72·85
Sztokholm	140 —	139 50
Oslo	82 75	82 25
Kopenhaga	95 5	94 35
Sofja	3·82½	3 75
Praga	15·40	15 32½
Budapeszt	0 72·2	0·71·7
Belgrad	8·40 —	8·30
Ateny	8·40	8·20
Konstantynopol	2·75	2·65
Bukareszt	2·45	2 37½
Helsingfors	13 10	13 —
Buenos Aires	2[illegible]1 [illegible]0	1[illegible]9 —

Tendencja utrwalająca.

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 3 kwietnia.

Dziś tendencja spokojna. Obrót słaby i tylko w dolarach.

Dolary amer. 5.1825—5 1850

Należy oszczędzać wodę.

APEL PREZYDENTA MIASTA DO JEGO MIESZKAŃCÓW.

Otrzymujemy następujące pismo:

Prezydjum miasta zwraca się z usilną prośbą tak do właścicieli realności, jak i lokatorów, by ze względu na swój własny dobrze zrozumiały interes zechcieli używać wody dostarczanej przez wodociąg lwowski jak najoszczędniej, a przedewszystkiem, by przez naprawę zepsutych urządzeń wodociągowych dopomogli do przetrwania obecnego okresu zmniejszania się zapasów wody.

Brak opadów w zimie i posucha panująca w roku przeszłym spowodowały znaczne obniżenie stanu wód, zasilających wodociąg lwowski, wskutek czego dostarczana obecnie ilość wody wystarczy na zwykłe potrzeby mieszkańców jednak tylko pod warunkiem utrzymania w dobrym stanie instalacji wodociągowych i oszczędnego używania wody.

Zmniejszający się stan zapasu, zgromadzonego w zbiornikach, oraz spowodowane niskim stanem źródeł ograniczenie ilości wody tłoczonej do miasta, zmusza Magistrat do zarządzenia silniejszego przymykania dopływu i odniesienia się do PT. Mieszkańców z niniejszą prośbą, a to w celu utrzymania jeszcze zapasu wody, potrzebnego do ewentualnego gaszenia pożarów.

J. Neumann w. r.

—o—

Z teatrów lwowskich.

TEATR WIELKI:

Sobota, 4. kwietnia o godz. 3 popoł. „Sen nocy letniej“ (dla młodzieży szk.)

Sobota, 4. kwietnia wiecz. „Królowa Saby“.

Niedziela, 5. kwietnia o 3 popoł. „Kopciuszek“ (po raz ostatni, ceny popularne).

Niedziela 5. kwietnia o 7.30 wiecz. „Tosca“ (ostatni gość. występ Woroniec-Montwidowej).

TEATR MAŁY:

Sobota, 4. kwietnia „Wielka księżna i chłopiec hotelowy“, kom. w 3 aktach Savoira (premjera).

Niedziela 5. kwietnia „Wielka księżna i chłopiec hotelowy“.

TEATR NOWOŚCI:

Sobota, 4. kwietnia „Clo-clo“.

Niedziela, 5. kwietnia „Clo-clo“.

Rozmaitości.

(a) **Proces o dwa złote zęby.** Sąd berliński ma do rozstrzygnięcia w tym czasie niełada sprawę, mianowicie czy impresarjo operetkowy, angażując divę na występy, kontraktuje jej świadczenia w głosie czy też ma prawo sprzeciwiania się co do ewent. zmian w całej jej postaci. A było tak: p. Artur Hirsch, impresarjo operetkowy, zaangażował do Ameryki śpiewaczkę hiszpańską występującą przed kilku miesiącami w Berlinie. H. był zachwycony głosem śpiewaczki, ale jeszcze więcej jej pięknemi ząbkami, które w uśmiechu pokazywała, to też umowa stanęła, że śpiewaczka przyjedzie na wiosnę do Berlina, gdzie wystudjuje swoją rolę tytułową w nowej operetce po angielsku, żeby po tych studjach wyjechać do Ameryki. Śpiewaczka otrzymała oczywiście tytułem zaliczki jakąś większą sumę. Jakie jednak było przerażenie impresarja, kiedy śpiewaczka zjawiła się w myśl umowy na wiosnę w Berlinie, ale zamiast wszystkich cudnych białych ząbków przywiozła w swej buzi dwa sztuczne złote zęby (!) uległa bowiem wypadkowi samochodowemu i straciła dwa zęby. Impresarjo postawił ultimatum: albo sobie każe te złote zęby wyjąć i wsadzić białe, albo kontrakt jest nieważny. Dumna hiszpanka zębów sobie wyjąć nie chce — wobec czego sprawa poszła na drogę sądową a wyrok będzie doniosłym precedensem dla artystów i impresarjów.

(a) **Smokingi dla pań.** Jeden z wielkich krawców damskich w Paryżu zainaugurował nową modę. Oto stworzył smoking dla pań. Męska ta kurtka ma być noszona przez panie jako strój wieczorny, uzupełniony czarną, również gładką spodniczką. Sprawozdawca jednego z dzienników paryskich zapewnia, że widział już na pewnem przyjęciu wieczornem małżeństwo w smokingach, sądzi jednak, że ta moda utrzyma się niedługo, jeżeli wogóle przyjmie się wśród płci pięknej.

(a) **Przywrócenie wypłat w złocie.** Po raz pierwszy od lat dziesięciu — jak donoszą z Johannesburga, w Afryce południowej, do londyńskiego „Times'a“ — górnikom okręgu kopalnianego, t. zw. Randu, wypłacono dnia 27 marca zarobki ich w złocie. Ogółem wypłacono 400.000 złotych monet po funcie szterl., co wywołało wielkie zadowolenie wśród górników. Wśród wypłaconych suwerenów znajduje się wiele starszych, z popiersiami króla Edwarda VII, a nawet królowej Wiktorji.

(a) **Odmładzanie przed wiekami.** „Daily Mail“ donosi, że amerykański uczony Brec-Bristed zajmuje się obecnie odczytywaniem papirusów znalezionych ostatnio w grobach faraonów. Jeden z papirusów zawiera opis metody odmładzania starych ludzi, zbliżony bardzo do metody Steinacha. Uczony amerykański nie skończył jeszcze odczytywania tego papirusu, ma bowiem trudności z nazwami lekarskiemi, które napotyka. Jest jednak pewny, sądząc z dotychczasowego materjału, że metody odmładzania ludzi w starym Egipcie bardzo mało różnią się od metod współczesnego uczonego Steinacha.

—o—

OGŁOSZENIA

LICYTACJE.

E. V. 407/24. Edykt licytacyjny. Dnia 11 maja 1925 godzina 9, biuro 38 odbędzie się licytacyjna sprzedaż całej realności obj. whl. 615 gm. kat. Stanisławów z przynależnościami składająca się z parceli bud. 574/1, 574/2, 574/3 i z pgr. 458/2. Powierzchnia pb. whl. 615 wynosi około 1010 m kw. Powierzchnia pgr. 458/2 wynosi około 396 m. kw. Wartość szacunkowa całej realności wynosi 6617 zł. 60 gr. Najniższa oferta wynosi 4411 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi 2975

Sąd powiatowy. Oddział V.
Stanisławów, dnia 16 marca 1925.

E. X. 1524/24 3. Edykt licytacyjny. Dnia 27 kwietnia 1925 godzina 9. odbędzie się w tuteiszym Sądzie biuro Nr. 38 przymusowa licytacja następujących realności: I. Niewydzielonej połowy realności whl. 850 ks. gr. gm. kat. Stanisławów, składającej się z parceli budowlanej 722 bez przynależności o powierzchni 370 m kw. Wartość szacunkowa wynosi 2405 złotych. Najniższa oferta wynosi 1602 złotych. II. Niewydzielonej 1/3 części realności whl. 672 ks. gr. gm. Stanisławów składającej się z parceli budowlanej 673 Nd 1772/4 i parceli grunt. (ogród) 533/1 bez przynależności. Powierzchnia parcel obu w całości wynosi 243 m. kw. Wartość szacunkowa 1/3 części wynosi 1215 złotych. Najniższa oferta wynosi 810 zł. 2974

Sąd powiatowy. Oddział V.
Stanisławów, 25 lutego 1925.

UPADŁOŚCI.

Sa 18/25/3. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku dłużnika Izraela Lernera, handlarza konfekcją w Tarnowie. Komisarz ugodowy Edward Hora, sędzia Sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy Józef Mehrel, handlarz włosów w Tarnowie. Audiencja do zawarcia ugody w wymienionym Sądzie biuro Nr. 14 I. p. dnia 30 kwietnia 1925 o godz. 9 przedpoł. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 25 kwietnia 1925. 2973

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów, dnia 18 marca 1925.

Sa 17/25/3. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku dłużnika Jakóba Glassa, krawca wyrobów konfekcyjnych w Tarnowie. Komisarz ugodowy Edward Hora, sędzia Sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy Jakób Killig, kupiec nićmi w Tarnowie. Audiencja do zawarcia ugody w wymienionym Sądzie biuro Nr. 14 I. p. dnia 7 maja 1925 o g. 9.30 przed południem. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 3 maja br. 2977

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów, dnia 18 marca 1925.

Sa 7/25/3. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku Józefa Schwimmera, kupca towarów konfekcyjnych w Tarnowie. Komisarz ugodowy Edward Hora, sędzia Sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy Rubin Wachmann, kupiec w Tarnowie. Audiencja do zawarcia ugody w wymienionym Sądzie biuro Nr. 14 I. p. dnia 2 kwietnia 1925 o g. 10 przed poł. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 27 marca 1925. 2969

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów, dnia 16 lutego 1925.

Sa 14/25/4. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku dłużnika Markusa Ferbera czapnika w Tarnowie. Komisarz ugodowy Edward Hora, sędzia Sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy Dawid Heimberg, urzędnik firmy Wurzel i Baar w Tarnowie. Audjencja do zawarcia ugody w wymienionym Sądzie biuro Nr. 14 I. p. dnia 28 maja 1925 o g. 9.30 przedpoł. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 23 maja br. 2971

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Tarnów, dnia 17 marca 1925.

Sa 14/24/170. Sąd apelacyjny we Lwowie jako rekursowy powziął w dniu 3 marca br. do lcz. R. I. 38/25/3 w sprawie ugodowej protokołowanej firmy Herzberg i Jolles we Lwowie wskutek rekursu Natana Thumima od uchwały Sądu okręgowego cyw. we Lwowie z 4/10 1924 lcz. Sa 14/24 147, którą zatwierdzono ugoda zawarta pomiędzy tą firmą a tejże wierzycielami w dniu 4 września 1924 następującą uchwałę. Rekurs uwzględnia się, zaczepioną uchwałę się znosi i sprawę zwraca się Sądowi pierwszemu celem przeprowadzenia prawidłowego postępowania. 2976

Sąd okręgowy. cyw. Oddział VII.
Lwów, dnia 12 marca 1925.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA

Cg. IX. 159/25/1. Edykt. Strona powodowa Maksymiljan Burker wniosła skargę przeciw stronie pozwanej dr. Maksymiljanowi Kreps o 7.453 zł 72 gr. do L. cz. Cg. IX 159/25/1. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 7 marca 1925 o g. 9 przedpoł. w tym Sądzie biuro Nr. 31 II. p. ul. Rutowskiego 13. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się dra Ludwika Enisa kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika. 2977

Sąd okręgowy cyw. Oddział IX.
Lwów, 28 lutego 1925.

Cg. I. 6455/25. Edykt. Marja Załużna z Koczanów wniosła skargę przeciw Hryciowi Buczinie s. Jacka o 1.000 zł. Cg. I. 6455/25 Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 8 kwietnia 1925 godz. 9 przedpoł. w tym Sądzie biuro Nr. 90 III. p. ul. Sadowa 7. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się p. adw. dr. M. Głuszkiewicza we Lwowiel kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika. 2978

Sąd okręgowy cyw. Oddział I.
Lwów, dnia 3 marca 1925.

AMORTYZACJE.

Lcz. Nc. I. 423/23. Edykt. Sender i Sabina Fusowie wnieśli prośbę o amortyzację i wykreślenie 1/4 części wierzytelności z kwoty 2.500 złr. zaintabulowanej w stanie biernym realności lwh. 201 ks. gr. gm. kat. Dębica na rzecz niewiadomego z pobytu Antoniego Scsmida zaintabulowanej. Wzywa się uprawnionych do zgłoszenia swych roszczeń odnośnie do powyższej wierzytelności i do przedstawienia swych uprawnień w przeciągu roku z tem, że po bezskutecznym upływie terminu edyktalnego wzmiankowana wierzytelność zpn. hipotecznie wykreślona zostanie. 2897-3

Sąd powiatowy, Oddział I.
Dębica, dnia 10. lutego 1925.

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

155/24 3 Błażej Antków urodzony 15 sierpnia 1887, w w Borkach wielkich powiat Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austryjackiego, jako żołnierz brał udział w wojnie światowej, w przebiegu której dostał się do niewoli włoskiej i tam miał umrzeć w jesieni 1918. Na prośbę żony jego Katarzyny wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego i wydaje się wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Menkesowi w Tarnopolu którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego — wiadomość o zaginionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy oddz. V. 2684
Tarnopol, 7. stycznia 1925.

T. 283/24/3. Wdrożenie postępowania celem uznanie za zmarłego. Katarzyna Zastawna z Maksymowic wniosła o uznanie męża za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań wnioskodawczyni i świadka Michała Korczewskiego i poświadczenia Zwierzchności gminnej w Maksymowicach z dnia 14/12 1924, wynika, że Michał Zastawny jako żołnierz austrjacki w r. 1916 odesłany został na front rosyjski i walczył pod Łuckiem skąd w czerwcu 1816 wysłał ostatnią wiadomość. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi zatem domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Michała Zastawnego z Maksymowic. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Rudolfowi Jackowskiemu adwokatowi w Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1/1 1926 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V 2709
Sambor, 25 stycznia 1925

L. cz. T V. 27/25/3 Jan Rzasa, urodzony 1852 w Łące, powiat Rzeszów, przydzielony w czerwcu 1915. do trenów 10-go niemieckiego korpusu 8 kolony na froncie rosyjskim walczącego zmarł na czerwonkę w lipcu 1915. Wdrażając postępowanie celem udowodnienia jego śmierci wzywa się, aby zawiadomiono Sąd o zaginionym.

Sąd okręgowy, Oddział V. 2501
Rzeszów, 30 stycznia 1925.

T. 288/24/4. Edykt. Mikołaj Dużak urodzony 21 stycznia 1886 w Jakubowie — żołnierz austrjacki 9 pp. zaginął na wojnie od 1914 r. Wiadomości o nim udzielić należy adw. Dr. Muszyńskiemu, którego się kuratorem nieobecnego i obrońcą jego węzła małżeńskiego ustanawia lub tutejszemu Sądowi który po sześciu miesiącach wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV. 2821
Stryj, 25 lutego 1925.

T. 65/25. Stefan Muraszka syn Daniela urodzony 1913 z Jezierzan wyjechawszy w marcu 1913 na robotę do Prus przepadł. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Onufrego Hryńkowa w Jezierzanach do 1 roku.

Sąd okręgowy 2525
Stanisławów, 6 lutego 1925.

T. 57/25/4. Stefan Barycki z Łomnej zaginął na wojnie. Podpisany Sąd wzywa każdego, ktoby o nim miał wiadomość, aby dał znać Sądowi do 6 miesięcy. W braku wiadomości o nim w tym czasie uznany będzie za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV. 2347
Sanok, 9 marca 1925.

L. cz. T. IV. 217/24/5. Edykt. Michał Kachel syn Szymona i Raginy urodzony w roku 1887 w Kukuwie i tam ostatnio zamieszkały jako żołnierz 56 p. p. armji austr. dostał się w lipcu 1916 do niewoli rosyjskiej gdzie z początkiem września 1917 w ślad zeznań świadków umrzeć miał w szpitalu w Hasyniu. Wdrażając postępowania, celem udowodnienia śmierci wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy Oddział IV. 2923
Wadowice, 24 stycznia 1925 r.

T. 103/24/5. Stefan Duma urodzony 18 lipca 1883 w Dołhem powiat Trembowla powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austrjackiego służył przy 9 Dywizji kawalerji i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej na froncie albańskim i w czasie odwrotu w r. 1918 ciężko zachorował wskutek czego pozostawiony został w jakimś szpitalu i od tego czasu brak o nim wiadomości. Wobec tego wdraża się na prośbę siostry jego Pelagji zamieszkałej Wasyłyszyn postępowanie celem uznania za zmarłego i wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Dr. Bobowskiemu adw. w Tarnopolu wiadomość o zaginionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 1 roku rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V 2855
Tarnopol, 14 stycznia 1925

T. 277/24/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Dorożowiec syn Teodora wniósł o uznanie brata Iwana Dorożowca syna Fedka i Anny z Podzwierzyńca ur. w dniu 8 marca 1885 za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań świadka Jana Dudy s. Piotra i wnioskodawcy oraz poświadczenia Zwierzchności gminnej w Podzwierzyńcu z daty 10/11 1924 wynika, że Iwan Dorożowiec syn Fedka jako żołnierz armji ruskiej dnia 16 7 1919 w pobliżu granicy nad Zbruczem był chory na tyfus i w tym stanie tego samego dnia dostał się do niewoli polskiej. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości, wobec czego zachodzi domniemanie że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp: wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Iwana Dorożowiec syna Fedka i Anny. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Marjanowi Szanserowi adwokatowi w Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 3 1926. rostrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V. 2711
Sambor, 5 stycznia 1925.

T. 528/24. Michał Kostiw, Jakowa urodzony 1852 zamieszkały z Kołodziejówki żołnierz zaginął roku 1914. Celem uznania go zmarłym wzywa się uwiadomić Sąd albo kuratora Wasyla Szejbana w Kołodziejówce do 6 miesięcy.

Sąd okręgowy 2834
Stanisławów, 7 listopada 1924.

T. 36/24. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marja Moroz wniosła o uznanie męża Dmytra Moroza za zmarłego i zawartego z nim dnia 21 listopada 1904 w cerkwi Kupnowicach starych małżeństwa za rozwiązane. Z zaprzysiężonych zeznań wnioskodawczyni i poświadczenia gminy w Kupnowicach starych z 10 stycznia 1924 wynika, że Dmytro Moroz jako żołnierz armji austrjackiej dostał się w roku 1915 do niewoli rosyjskiej. Od roku 1918 nie daje o sobie żadnej wiadomości zachodzi domniemanie że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31/3 1918 Nr. 128 Dz. pp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Dmytra Moroza i zawartego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie abę udzielono Sądowi lub kuratorowi panu Marjanowi Szanserowi adw. w Samborz którego mianuje się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15 września 1925. rostrzygnie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddz. V. 2710
Sambor, 28 marca 1924.

L. cz. T. V. 132/24/5. Jędrzej Mikuła z Lisiej góry miał umrzeć dnia 10 wrze- 1918 w szpitalu na froncie włoskim. Wzywa się każdego o udzielenie Sądowi lub kuratorowi Drowi Wilhelmowi Maschlerowi adwokatowi w Tarnowie i i obrońcy węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym Jędrzeja Mikułę wzywa się aby tutejszy Sąd uwiadomił o swem życiu do 1 grudnia 1925.

Sąd okręgowy, Oddział IV. 2970
Tarnów, 9 marca 1925.

T. 411/24. Stefan Tutka urodzony 1896 z Perłowiec jeniec polski w Podwołoczyskach przepadł. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Hrynia Tutkę w Perłowcach do 1 roku.

Sąd okręgowy 2533
Stanisławów, 15. grudnia 1924.

T. 6/25. Grzegorz Mandziuk urodzony z Oleszowa żołnierz w roku 1916 na włoskim froncie zaginął. Celem uznania go zmarłym wzywa się uwiadomić Sąd albo kuratora Pawła Szkwaruka w Oleszowie do 6 miesięcy.

Sąd okręgowy 2526
Stanisławów, 26 stycznia 1925.

T. 299/24/3. Wdrożenie postepowania celem uznania za zmarłego. Paweł Jarosz ze Sambora wniósł na uznanie swego przyrodniego brata Antoniego Honcza za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań wnioskodawcy i poświadczenia Urzędu gminnego w Samborze Zamiejska z 22. grudnia 1924 wynika, że Antoni Honcz w jesieni 1914 powołany został do wojska austr. i wysłany na front rosyjski, gdzie brał udział w bitwie z końcem roku 1914. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości, zachodzi zatem domniemanie, że. nie żyje Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postepowanie celem uznania za zmarłego Antoniego Honcza. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi drowi Marjanowi Szanserowi, adwokatowi w Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 22. czerwca 1926 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 2697

Sąd okręgowy. Oddział V.
Sambor, dnia 22. stycznia 1925.

T. 191/24/4. Wdrożenie postepowania celem uznania za zmarłego. Filip Bolenbach wniósł o uznanie brata Grzegorza Bolenbacha za zmarłego. Z zaprzysiężonych zeznań świadka Jana Zwierzyńskiego, wnioskodawcy i poświadczenia Zwierzchności gminnej w Laszkach zawiązanych z 24. września 1924 wynika, że Grzegorz Bolenbach jako żołnier armii austrjackiej dostał się w marcu 1915 do niewoli rosyjskiej i przebywał w mieście Katakurgan na Syberji, gdzie zachorował i oddany został do szpitala, od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi więc domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzp. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Grzegorza Bolenbacha. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi dr. Marjanowi Szanserowi, adw. w Samborze wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 2714

Sąd okręgowy. Oddział V.
Sambor, dnia 12. grudnia 1924.

L. cz. T. V. 458/24/.5 Franciszek Pilch, urodzony 1874 w Harcie, powiat Brzozów, przydzielony do 17 pułku piechoty w 1915, dostał się do niewoli rosyjskiej, zachorował, oddany do szpitala w Kamieńsku, zmarł. Wdrażając postępowanie celem przeprowadzenia dowodu śmierci, wzywa się, aby zawiadomiono o zaginionym. 2696

Sąd okręgowy.

Rzeszów, 15. lutego 1925.

T. 351/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Fesia Pasternak wniosła o uznanie męża Michała Pasternaka za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i świadka Rozlji Lachowicz wynika, że Michał Pasternak został w roku 1914 powołany do wojska w Stryju i od tego czasu nie daje żadnej wiadomości o sobie, zachodzi przeto domniemanie, że zaginął. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Michała Pasternaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi dr. W. Ilnickiemu, adw. w Drohobyczu wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. października 1925 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, 16. grudnia 1924. 2718

T. 74/24/4. Marcin Buryjanek, urodzony 23. października 1875 w Łańcucie, były ślusarz kolejowy w Tarnopolu, powołany został roku 1914 przez wojskowe władze rosyjskie do pełnienia służby kolejowej na stacji w Tarnopolu, a z końcem roku 1914 do Lwowa. Przed wkroczeniem wojsk austrjackich do Lwowa zaginiony wyjechał ze Lwowa do Rosji i od tego czasu nie daje o sobie żadnego znaku życia. Na prośbę żony jego Klementyny wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego i wydaje się wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Bobowskiemu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomość o zaginionym. Sąd na ponowną prośbę po upływie roku rozstrzygnie o wniosku. 2852

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 7. stycznia 1925.

T. 213/24/4. Edykt. Wasyl Andriszak, urodzony dnia 21. grudnia 1879 w Perehińsku, żołnierz austrjacki, zaginał na froncie włoskim, w roku 1918. Wiadomości o nim udzielić należy dr. Muszyńskiemu, którego się ustanawia kuratorem nieobecnego i obrońcą jego węzła małżeńskiego lub tutejszemu Sądowi, który po sześciu miesiącach wyda ostateczne orzeczenie. 2567

Sąd okręgowy, Oddział IV.

T. 187/25. Teodor Kondracki, urodzony 2. lutego 1875 w Horpinie, pow. Kamionka Str., zaginął od r. 1917 jako żołnierz na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z Tacjanną Sawczyn zawartego za rozwiązane, wzywa się aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra F. Grubera w Złoczowie którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego. 2733

Sąd okręgowy.

Złoczów, 26. lutego 1925.

T. 153/25. Włodzimierz Sawicki, urodzony 18. sierpnia 1875 w Pomorzanach powiat Złoczów, zaginął od r. 1915 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z Marją Rusynówną zawartego za rozwiązane wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Grosskopfa w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego. 2731

Sąd okręgowy.

Złoczów, 26 lutego 1925.

T. 167/25. Mikołaj Kazimierz, urodzony 17. grudnia 1863 w Snowiczu, pow. Złoczów, zaginął od r. 1918 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Hessla w Złoczowie. 2732

Sąd okręgowy.

Złoczów, 24. lutego 1925.

T. 82/25. Grzegorz Nakoneczny, urodzony 5. listopada 1896 w Złoczowie, powiat Złoczów, zaginął od r. 1918 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Naglera w Złoczowie. 2729

Sąd okręgowy.

Złoczów, 24. lutego 1925.

T. 121/25. Aleksander Hawryłów, urodzony 9. marca w Nowosiółkach, powiat Złoczów, zaginął od r. 1914 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowania celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Sternschussa w Złoczowie.

Sąd okręgowy.

Złoczów, 20. lutego 1925. 2730

T. 19/25. Franciszek Uk, urodzony 29. czerwca 1884 w Berbekach, powiat Kamionka Str., zaginął od r. 1916 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Naglera w Złoczowie. 2727

Sąd okręgowy.

Złoczów, 16. lutego 1925.

T. 67/25. Teodor Bury, urodzony dnia 20. października 1886 w Podhajczykach, powiat Zborów, zaginął od r. 1914 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając posępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Naglera w Złoczowie. 2728

Sąd okręgowy.

Złoczów, 7. lutego 1925.

T. 13/25. Piotr Małowski, urodzony 6. grudnia 1889 w Boratynie, powiat Brody, zaginął od r. 1916 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z Paraskewią Małowską zawartego za rozwiązane, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesiery Sąd lub kuratora dra Mittelmana w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego. 2725

Sąd okręgowy.

Złoczów, 18. lutego 1925.

T. 14/25. Paweł Piątek, urodzony 11. lipca 1886 w Boratynie, powiat Brody, zaginął od r. 1914 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z Ewą Piątek zawartego za rozwiązane, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Ochsa w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego. 2726

Sąd okręgowy.

Złoczów 30. stycznia 1925.

T. 416/24. Teodor Bliźniuk, urodzony 15. lutego 1870 w Chołojowie pow. Radziechów, zaginął od r. 1914 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Naglera w Złoczowie. 2721

Sąd okręgowy.

Złoczów, 24. lutego 1925.

T. 446/24 Józef Antoni Żurawski, urodz. dnia 17. kwietnia 1884 w Białymkamieniu, powiat Złoczów, zaginął od r. 1917 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra F. Grubera w Złoczowie. 2722

Sąd okręgowy.

Złoczów, 4. lutego 1924.

T. 505/24. Grzegorz Drozdowski, urodzony 3. sierpnia 1877 we Firlejówce, powiat Złoczów, zaginął od r. 1915 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Katza w Złoczowie. 2723

Sąd okręgowy.

Złoczów, 13. lutego 1925.

T. 578/24. Izydor Hromiak urodzony 14. lutego 1876 w Boratynie, powiat Brody, zaginął od r. 1915 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z Ireną Hromiak zawartego za rozwiązane, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Wania w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńnkiego.

Sąd okręgowy.

Złoczów, 30. stycznia 1925. 2724

T. 28/24. Jan Szumski urodzony 10. czerwca 1882 w Topołowie ad Suszno pow. Radziechów, powołany w r. 1914 do wojska austr., zabrany na froncie italiskim do niewoli włoskiej, zaginął tam od roku 1917. Wdrażając postępowanie celem uznana go za zmarłego, a małżeństwa z Anną Baryła zawartego za rozwiązane, wzywa się, aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Kołaczkowskiego w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego. 2720

Sąd okręgowy.

Złoczów, 4. kwietnia 1924.

T. 277/20. Stefan Jakimowicz, urodzony w styczniu 1880 roku w Wyrowie pow. Kamionka Strum., zaginął od roku 1914 jako żołnierz austrjacki na wojnie światowej. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa jego z Parańką Kysil zawartego za rozwiązane, wzywa się, aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy Sąd lub kuratora dra Kołaczkowskiego w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego.

Sąd okręgowy.

Złoczów, 22. listopada 1920. 2719

UNIEWAŻNIAM zgubioną legitymację kolejową Zofja Wilczyńska, Chiszewice p. Rudki. 2963

WSZYSTKICH, którzy posiadają jakiebądź informacje o Antonim Nedwedim, urodzonym w roku 1890 w Prewoz na Morawach, ostatnio zamieszkałego we Lwowie, ul. Głęboka pod Nr. 15 — uprasza się o nadesłanie informacji do Kolegium Wileńskiego Ewangelicko-Reformowanego w Wilnie (Zawalna Nr. 11). 2770 2

Ogłoszenie.

W myśl uchwały Sądu handlowego w Tarnopolu do l. firm. 573/24 zawiadamiamy niniejszem wszystkich P. T. członków Towarzystwa wzajemnego kredytu w Trembowli, że dnia 21 kwietnia 1925 r. o godz. 10 przedpołudniem odbędzie się w mieszkaniu p. Rosenberga w Trembowli

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

członków Towarzystwa z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie ustępującej dyrekcji i udzielenie tejże absolutorjum.
2. Wniosek na rozwiązanie i likwidację Towarzystwa.
3. Wybór likwidatorów.
4. Wnioski członków.

W razie niestawienia się o oznaczonej godzinie ilości członków przepisanej statutem, odbędzie się w tym samym lokalu i dniu o godz. 5-tej popołudniu zgromadzenie, które bez względu na ilość członków prawomocnie obradować i uchwalać będzie.

Trembowla, dnia 2 kwietnia 1925.

Dyrekcja Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Trembowli

NAGLER. ROSENBERG.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 4 zł. — z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 4 zł. 75 gr., zagranicą 5 zł. 50 gr. — Redakcja czynna od godz. 8 rano do 1 popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od 1—4 popoł. — Listów niefrankowanych należycie nie przyjmuje się. — Rękopisów Redakcja i Administracja nie zwracają. — Konto P. K. O. 141.690.

Redaktor odp. JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Ski Akcyjnej Wydawniczej pod zarz. J. Płockiego.